

SYDSVENSKAN

Tidlösa kakor skapar trivsel

BAKVERKET av Vidisha Mallik och Ed Damron. **Expressteatern, Malmö, 31.3. Musik: Hugh Chandler. Scenografi: Ylva Lundquist. Medverkande: Vidisha Mallik, Ed Damron, Anja Mallik Damron.**

Text: Barbro Westling

Vidisha Mallik och Ed Damron från Expressteatern bjuder på fina rolltolkningar. Foto: Martin Lindeborg

BILD: MARTIN LINDEBORG

Publicerad 2 april 2012 06.30 · Uppdaterad 2 april 2012 06.37

Allt går så fort nuförtiden, folk har alldeles för bråttom, man måste lära sig att ta en paus. Kring den enkla filosofin spinner Expressteatern – Vidisha Mallik och Ed Damron – sin nya familjeföreställning Bakverket.

Och nog är det ett budskap för vår tid. Den rara konditoriinnehaverskan visar vägen och tar sig tid att hälsa på krukväxten innan hon låser upp och börjar dagens bestyr tillsammans med bagaren som reda är igång. Vad ska hända idag, säger hon till växten i krukan, det ska bli spännande att se.

Vidisha Mallik kan konsten att fysiskt precist och med komiskt allvar ge rollen skarpa konturer. Glasögon på näsan, håret i knut och ordentliga mamelucker under den småblommiga klänningen, precis som det ska vara i teater för barn mellan fem och åtta år.

Hon behandlar alla kunderna lika, det vill säga lika älskvärt snällt. Inte ens att hon missar drottningar besök på konditoriet gör henne ledsen, så demokratisk är hon. Små saker är det som räknas, rutiner och upprepningar är inte tråkiga, tvärtom en källa till det som är roligt och känns tryggt. Också på teatern. Samma slingrande extravarv med bakplåtarna, faten och kaffekopparna, på muntert klapprande klackar. Det är så trivsamt att det kan slinka med lite moral bland kakorna om att man faktiskt inte ska stjäla.

Bagare, säkerhetsvakt, brevbärare, drottning, arg farbror, Ed Damron har många roller på sin lilla scen och klarar det galant. Anja Mallik Damron som den lilla flickan på sparkeykel kompletterar trion och spelet på den lilla scenen löper fint.

Jag tänker att denna lilla föreställning på 45 minuter lika gärna skulle kunna ha spelats då jag själv var liten, för snart 50 år sedan. Inget samtida, varken i referenser eller miljö, säger nämligen att det är 2000 på scenen.

Det är ju också en av de sköna sakerna med teater, att den inte alls behöver likna eller ens påminna om det vi har kring oss. Ändå undrar jag om inte många av dagens sju-och åttaåringar kan ha svårt med den mycket rara konditori Bakverket. Hoppas jag har fel.